

Sympatiaa suomalaisille

Ilmastokeskustelussa käytetään usein tilastollisia mittareita, kuten päästöt per asukas, arvioitaessa maan vastuullisuutta. Näitä lukuja käytetään toisinaan myös syyllistämisen välineinä. Esimerkiksi poliitikko voi mainita että vaikka Suomen osuus päästöistä onkin pieni, päästöt per asukas ovat suuret, ja muistuttelee vastuusta.^[1]

Tämä näkökulma jättää huomiotta olennaisen seikan: Suomalaiset ovat toimineet vastuullisesti väestönkasvun suhteen. Syntyvyys on ollut maltillista, ja väkiluku on pysynyt vakaana tai jopa laskenut. Tämä on harvinaista globaalisti, ja kertoo yhteiskunnan kyvystä sopeutua ja säätää itseään oma-aloitteisesti, ilman ulkoista pakkoa.

Kun päästöt per asukas -suhdelukua käytetään moitteena, saattaa unohtua että väestönkasvu vaikuttaa suoraan tähän lukuun. Jos Suomi olisi kasvattanut väkilukuaan nelinkertaiseksi, kuten eräät maat ovatkin tehneet lyhyessä ajassa, suhdeluku olisi pienempi, mutta kokonaispäästöt olisivat nykyistä suuremmat.

Viileä ilmasto ja pitkät välimatkat lisäävät energiankulutusta. Kyse ei ole moraalisesta valinnasta vaan maantieteellisistä realiteeteista. Ei ole reilua käyttää tilastollisia suhdelukuja Suomen kansan syyllistämiseen huomioimatta kontekstia.

Suomalaiset ansaitsevat tunnustusta eivätkä suhdeluvuista johdettuja moitteita. Ilmastokeskustelun tulee perustua kokonaisvaltaiseen ymmärrykseen eikä pelkkiin numeroihin. Kun ratkaisuja etsitään, ydinvoima on selkeä ja ympäristöystävällinen keino vähentää päästöjä tarvitsematta madaltaa elintasoja tai pelata suhdeluvuilla.

Viitteet:

1. Anders Adlercreutz blogissaan 2019-09-24. "Eduskunnassa ilmastoskeptiset puhuvat usein siitä, miten mitätön Suomen osuus on globaaleista päästöistä. Nämä skeptikot ohittavat täysin sen, että päästömme ovat itse asiassa huomattavan suuret per asukas."